

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 80 0 П 067930 17 Рев
Бања Лука, 22.02.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари по тужби тужитеља А.Д. Б.б. Б., у ликвидацији, са сједиштем у Б., кога заступа пуномоћник С.Г., адвокат из Б., против тужених 1. Б.Е., из З., 2. Д.П., из З., и 3. Н.К., из о.З., које тужене заступају пуномоћници А.П., адвокат из Б.Л., и Р.К., адвокат из Б., Р.С., ради исплате дуга, вриједност предмета спора 13.625,97 КМ, те по противтужби тужене-противтужитељице Б.Е. из З. против тужитеља-противтуженог Б.б. а.д. Б., у ликвидацији, ради утврђења ништавости уговора, вриједност предмета спора 13.625,97 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља-противтуженог, против пресуде Окружног суда у Бијељини број 80 0 П 067930 16 Гж од 26.12.2016. године, на сједници одржаној дана 22.02.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бијељини број 80 0 П 067930 15 П од 01.03.2016. године одбијен је захтјев тужитеља-противтуженог (у даљем тексту: тужитељ) да се тужени обавезу да му солидарно исплате износ од 13.625,97 КМ, од чега новчани износ од 10.931,58 КМ по основу редовне камате и новчани износ од 2.694,39 КМ по основу законске затезне камате, са законском затезном каматом на новчани износ од 13.625,97 КМ почев од 10.11.2015. године до исплате, као и захтјев за накнаду трошкова парничног поступка. Истовремено, усвојен је противтужбени захтјев тужене-противтужитељице (у даљем тексту: првотужена) па је утврђено да је ништав уговор о кредиту број: 234-233/06 закључен дана 26.12.2006. године између тужитеља и првотужене што је тужитељ обавезан да призна и да трпи да тај уговор не производи правно дејство међу странкама. Тужитељ је обавезан да туженима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 4.720,00 КМ, док је преко досуђеног износа захтјев за накнаду трошкова поступка одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 П 067930 16 Гж од 26.12.2016. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

У овом предмету је одлучивано о захтјеву тужитеља да се тужени обавежу да му солидарно исплате износ од 13.625,97 КМ и о противтужбеном захтјеву првотужене да се утврди да је ништав предметни уговор о кредиту. Ради се, дакле, о тужбеном захтјеву који је новчани и противтужбеном захтјеву који је неновчани и за који је у погледу права на изјављивање ревизије мјеродавна исказана вриједност спора, у складу са одредбом члана 321. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП). Нижестепеним одлукама тужбени захтјев је одбијен, а противтужбени захтјев је усвојен.

Одредбом члана 237. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ, како слиједи из одредбе члана 49. Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 61/13).

Како побијани дио правоснажне пресуде по тужби износи 13.625,97 КМ, док је исказана вриједност спора по противтужби износ од 13.625,97 КМ, те како тужба и противтужба представљају самосталне тужбе, то произлази да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији тужитељ је предложио да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП, уз навођење да је поднио више тужби по истом или сличном правном основу и да другостепени судови у тим предметима доносе различите одлуке. Међутим, тужитељ у ревизији није означио правно питање због којег се ревизија подноси, нити је одређено изложио разлоге због којих сматра да је то питање важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП), нити доказује различито поступање судова, па произлази да ни према овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизија тужитеља је одбачена, примјеном одредбе члана 247. став 4., у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић